

Το κάστρο του Λευτέρη

ΕΛ108 [383] χρονικό του Σκηνέ Κυδωνίας από τα χρονικά της Κατοχής
by Καλλιγιάννη Θάλεια

Library: Βιβλιοθήκη Γυμνασίου Πλατανιά

Category: Ελληνική λογοτεχνία->2. Λογοτεχνία

Year: 1973

Pages: 127

Review

Σχολιασμός μαθήτριας της ομάδας φιλιαναγνωσία του Γυμνασίου Πλατανιά :

Θέμα του βιβλίου είναι οι αγώνες των Κρητικών που αντιστάθηκαν στους κατακτητές ζώντας απομονωμένοι σε απότομες ορεινές περιοχές αλλά και η ζωή των κατακτημένων Κρητικών που είδαν τα σπίτια και τα χωριά τους να καταστρέφονται και τους δικούς τους να εκτελούνται από τους Γερμανούς. Κεντρικοί ήρωες είναι ο Λευτέρης Βολάνης, η αρραβωνιαστικιά του Μαρίνα, η οποία βοήθησε ιδιαίτερα στον αγώνα των ανταρτών μεταφέροντας τρόφιμα και άλλα απαραίτητα, ο αδελφός της Μανώλης, ο οποίος έχει στενή σχέση με το Λευτέρη που κάποτε του είχε σώσει τη ζωή, ο πατέρας της Μπεγομιχελής, ο μικρός Βαγγέλης του οποίου η ιστορία παρουσιάζεται στο τέλος του βιβλίου καθώς και ο Αντώνης ένας στρατιώτης που γυρίζοντας από το μέτωπο της Αλβανίας βρήκε το χωριό του κατεστραμμένο και το σπίτι του γκρεμισμένο.

Τα γεγονότα εκτυλίσσονται στην Κρήτη και ιδιαίτερα σε χωριά του νομού Χανίων κατά την περίοδο από το 1941 μέχρι την απελευθέρωση της Κρήτης από τους Γερμανούς.

Στις τελευταίες σελίδες του βιβλίου, μετά τη παράδοση των Γερμανών και των Ιταλών

κατακτητών αναφέρεται πως ο Λευτέρης δέχθηκε τα συγχαρητήρια για τον ηρωισμό του από υψηλόβαθμους αξιωματούχους του Γερμανοιταλικού στρατού. Ένας μάλιστα από αυτούς του επέτρεψε να πάρει ότι επιθυμούσε από τον καταυλισμό παρακαλώντας τον μόνο να του δώσει, αν είχε, κάποια τρόφιμα γιατί ο στρατός του πεινούσε. Είναι αξιοσημείωτη η κατάντια του κατακτητή, ο οποίος αφού σκότωσε, κατέστρεψε, τυράνησε και πρόσβαλε τα θύματά του αναγκάστηκε να παρακαλέσει τους ίδιους ανθρώπους που βασάνισε για ένα κομμάτι ψωμί. Στο τέλος του βιβλίου περιγράφεται η σύγκρουση αρχικά του Λευτέρη και στη συνέχεια όλης της ομάδας του με ένα απόσπασμα βαριά οπλισμένων Ιταλών μετά από προδοσία. Οι αγωνιστές καταφέρνουν τελικά να απωθήσουν τους Ιταλούς οι οποίοι από τότε και έπειτα δεν ξαναπάτησαν στον Σκηνέ- το χωριό του Λευτέρη- από το φόβο τους. Αυτή η κατάληξη με κάνει να αισθάνομαι αρχικά περιφρόνηση για εκείνον που πρόδωσε τον γενναιότερο αγωνιστή της Κρήτης και θαυμασμό για το θάρρος του Λευτέρη και των συντρόφων του και περηφάνια που υπήρξαν κάποτε τόσο άξιοι άνθρωποι και υπερασπίστηκαν τον τόπο μου.

Από την Αγγελάκη Φιλίππα

με την επιμέλεια της φιλόλογου Μαρίας Μαγουλά*

http://filanagnosiagymnasiouplatania.blogspot.gr/2016/01/blog-post_30.html